

GRIGORE G. PEUCU
Director poliție

ABONAMENTELE

SE PLATESC TOT/AUNA INAINTE:
In țară pe 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
In străinătate 50 lei, 6 luni 25 lei

ABONAMENTELE ÎN PLĂȘI 16 A FIE-CAREI LUNI

REDACȚIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPĂOAZĂ

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE

N. GR. FILIPESCU
Proprietar

ANUNCIURILE

SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIE
Pentru Orient la Eastern Agency, Constantinople
Kavakey Deirmen Han, 16 Galata.
Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri
și reclame pe pagina 2 lei linia.

ADMINISTRAȚIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

50 BANI UN NUMER VECHIU

AFACERI MUNICIPALE

REDUCEREA TARIFULUI
PENTRU
TRANSPORTUL CEREALELOR

URMARILE RESBOIULUI VAMAL

DECORATIILE

ARMATA CRIMEI

VELUL ALBASTRU

AFACERI MUNICIPALE

In sfârșit, d. prefect al poliției Capitalei a triumfat: garda municipală, înfrântă de fostul primar pentru apărarea orașului de contrabandiști, a trecut sub stăpânirea d-lui Moruzi. Lupta a fost crâncenă, precum și reamintesc cetățenii, și demnă de o altă cauză mai bună; ea chiar a provocat conflictul în arma căruia d. Fleva a fost silit să părăsească Primăria.

Lucru în sine, la prima vedere, parcă n'ar avea nici o importanță: prefectul, care are sub ordinele sale întreaga poliție a Capitalei, ar putea prea bine să conducă pe cei 100 garzi comunali; în tot cazul, chestiunea vedea în secolul propriu și n'ar explica lupta omerică, dacă nu este permis a zice ast-fel, între fostul primar și d. Moruzi, luptă la care a luat parte și d. Brătianu, apăsând cu toată puterea lui spre balanța prefecturală. E dar un mister la mijloc, ca în toate afacerile colectivităților, și numai pătrunderea lui ne dă cheia enigmei.

Iacă ce se petrecea în realitate.

D. Fleva, ca primar, observase o scădere în produsul acciselor; cercetând mai de aproape, se convinse că o mulțime de «paciinici cetățeni» beneficiau de contrabandele săvârșite cu știrea poliției, care se ferea a prinde pe făptuitori. Ba încă se aflau în mijlocul Capitalei câți-va cofetari și cărciumari de ai partidului, abonați la contrabandiști pentru marfa introdusă pe ascuns cu prețuri mult mai mici de cât cele curente. «Marfă bună și estină, nu se știa a striga acești negustori; să trăiască poliția, că ocrotește pe contrabandiști!»

Fostul primar, aflând despre toate acestea, și-a făcut acest raționament: sau că poliția nu este în stare să apere capitala de contrabandiști, sau că cu știință îngăduie asemenea fapte; în ambele cazuri însă, nu'mi mai inspiră încredere și de aceia îmi formez garda mea specială. Negreșit măsura era foarte legitimă din partea d-lui Fleva, pentru că se lua în interesul Comunei, care, după cât se spune, a încasat mult mai multe sume de la accise dupe introducerea acestor păzitori neinteresați.

Tocmai această împrejurare însă a năspriț pe fericiții negustori «liberal-naționali», cari se vedeau expuși a suferi pagube, căci, dupe părerea lor, era un drept câștigat jaful averii comunale. Sgomotul crescu; poliția se văzu jucată, și, fiind dată sistema de guvernare a colectivității, era peste puțină ca să dureze până în cele din urmă măsura luată la Primăria Capitalei.

Poliția, după cum știe toată lumea, și făcuse un punct de onoare spre a triumfa în această chestiune,

alergând la toate mijloacele pentru a atinge scopul. Două procese recente, petrecute înaintea Curții cu jurați în luna Iunie și asupra căror gazetele noastre nu au insistat îndestul, justifică pe deplin ideea fostului primar când a înființat garda municipală. Erau dați în judecată, în prima zi, niște garzi comunali cari noaptea au ucis pe un contrabandist recalcitrant; și a doua zi, se cercetău câți-va contrabandiști pentru omorirea unui gard municipal, care și făcea datoria apărând barierele Capitalei. Prin minune, omul legii, gardistul care ocrotea averea publică contra tâlharilor, a fost osândit la 5 ani, pe când contrabandistul, dovedit că a ucis pe agentul forței publice, s'a ales abia cu un an!

Ori-ce comentarii sunt de prisos. Tot omul care cunoaște aceia ce se petrece sub stăpânirea d-lui Brătianu va înțelege ușor căror influențe se datorează aceste schimonosiri de verdicte. Poliția proastă a colectivităților a trebuit să-și producă roadele și în această afacere, pentru a asigura unor negustori politicieni, niște câștiguri neoneste! Ce inimă se mai aibă ilustratul municipal pentru a-și face datoria? Cum să se mai stăpânească contrabanda de care profită susținătorii regimului? Cu atât mai mult că ori-cine se poate convinge consultând dosarele ambelor afaceri de la jurați, că o mulțime de «paciinici cetățeni», de aceia cari au ilustrat partidul la Orfeu și în alte părți, se află desemnați ca cumpărători tocmiți de mai înainte cu contrabandiștii!

Iată misterul, iată cauza acestor frământări încoronate cu deplin succes, iată gândul acelora cari conduc treburile publice! Nu ne surprinde negreșit aceia ce se întâmplă în această afacere, căci în toate colectivitățile procedea în același fel.

Ne prindem că Toboc și compania jubilează, și atât este destul pentru guvernării noastre, cari ast-fel se cred siguri pe pozițiunea ce ocupă; facem însă rămășag că asemenea turpitudini nu sunt pe gustul țării și al Capitalei, și că conștiința și onestitatea publică vor fi în curând răsunate. Nu mai este mult până la alegerile comunale!

D. C. Popescu

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS”

Paris, 15 Iulie. — Senatul a votat erii o ordine de zi aprobând expulzarea ducelui d'Aumale. În cursul discuțiunii, generalul Boulanger, ministru de război, calificând scrisoarea ducelui d'Aumale de insolentă, baronul de Lareinty strigă că este o lașitate a vorbi ast-fel, când ducele d'Aumale e absent.

Generalul Boulanger a trimis marțori baronului de Lareinty.

Paris, 15 Iulie. — Sesiunea Camerei e închisă. D. Grevy va pleca la Yura. Ducele d'Aumale se duce în Belgia.

REDUCEREA TARIFURILOR

PENTRU

TRANSPORTUL CEREALELOR

Intr'una din ultimele ședinți a parlamentului, Domnu Ministru al lucrărilor publice, în urma unei interpelațiuni, luase angajamentul de a reduce tarifele cu care se transportă cerealele pe căile noastre ferate.

Domnia sa se ținu de cuvânt, căci de două zile avem sub ochi publicațiunea No. 37,794/8782 C. din Iulie 1886 st. n.

a direcțiunii generale a căilor ferate Române, prin care se face cunoscut producătorilor și comerțului, că cu începere de la 10 Iulie 1886 st. n. cerealele de ori ce natură, făinile, produsele măcinate, malțul și turtele oleaginoase vor fi transportate atât pe propriile sale linii, cât și pe liniile române a căilor ferate L. C. I. după tariful special No. I din luna Octombrie 1885.

Spre a ne da seamă de efectele acestei măsuri, trebuie să intrăm în oare cari amănunte.

Până acuma, administrațiunile care exploatau rețeaua căilor noastre ferate urmăreau două ținte deosebite. Până acuma, administrațiunile care exploatau rețeaua căilor noastre ferate urmăreau două ținte deosebite.

Tarifele de transport a carlor ferate Române, tindeau a da impulsivă cea mai mare posibilă, transporturilor de cereale din interiorul țării spre Dunăre și mai ales către Galați, Brăila și Turnu-Severin.

Această administrație adoptase deja în Octombrie 1885 un tarif pe distanțe. Economia lui consta într'aceasta, că cu cât distanța de percurs între locul de expedițiune și locul de destinațiune este mai mare, prețul unitar a transportului tonei kilometrice se micșorează.

Exemplu: Un vagon de cereale costă după acest tarif, de la București la Ploiești, pentru o distanță de 60 kilm. 32 fr. 40 bani, ceea ce face 5.000 bani de tona kilometrică.

Tot acel vagon expediat din București la Brăila costă numai 84 fr. 95 bani. Distanța între București și Brăila fiind însă 229 kilm. prețul transportului tonei kilometrice nu revine de cât la 3,700 bani; este dar între prețurile transportului tonei kilometrice a acestor două transporturi, o deosebire de 1,700 bani, sau 31,49 0/0.

Direcțiunea generală a liniilor române a căilor ferate L. C. I. a cărui sediul se află la Viena, nu simțea de loc trebuința de a desvolta traficul liniilor sale spre Dunăre; din contra ea tindea prin toate mijloacele ce-i sunt la dispozițiune de a îndrepta toate transporturile de cereale spre frontaria austriacă la punctul Itzcani, și aceasta pentru că întinderea liniilor sale în România nu întrece o lungime de peste 224 kilm. fracționate în trei ramuri deosebite; cea mai mare distanță ce un vagon poate percurge pe aceste trei ramuri este 106 kilm. (Botoșani-Iași).

Pe lângă acest motiv care decurge din chiar traseul rețelei, mai există un altul mult mai puternic, care de la deschiderea liniilor române a căilor ferate L. C. I. a îndemnat tot d'una pe administrațiunea lor de a oferi mari înlesniri transporturilor în direcțiunea frontarier, și a îngreuna cele cu destinațiune spre Dunăre.

Este cunoscut că această administrațiune posedă în Galați, cu începere de la punctul Itzcani și pînă la Lemberg, o rețea de 350 kilm. lungime fără întrerupere sau ramuri.

Pentru aceste două motive de căpetenie și pentru alte multe secundare, direcțiunea generală a acestor linii nu întocmise pentru transportul cerealelor din Moldova de Nord de cât două tarife: unul tariful internațional cu care se transportă cerealele destinate pentru străinătate, și a cărui preț unitar este de 4,500 bani de tona kilometrică, și altul tariful indigen cu care se făceau transporturile în interiorul rețelei și pentru care se percepe 5,454 bani de tona kilometrică.

Așa dar tariful direct indigen adică tariful cu care s'ar fi putut face transporturi de la o stațiune a căilor ferate L. C. I. la o stațiune a C. F. R. nu exista până la 10 Iulie 1886 (st. n.).

Ast-fel când un producător sau un comerciant din Moldova de Nord voia să expedieze un vagon de cereale la Galați sau Brăila era nevoit să plătească de la stațiunea de pornire până la Roman, după tariful indigen local și de la Roman până la destinațiune, după tariful local a C. F. R..

Iată la ce rezultat ajungea:

a). De la Botoșani la Roman pentru 131 kil. fr. 74.45 b.
b). De la Roman la Galați 237 kil. fr. 86.05 b.
Total 157.50

Ei plătea de tona kilometrică 4,279 b. De la 10 Iulie 1886 st. n. lucrurile se schimbă.

Direcțiunea generală a C. F. R. după o prealabilă înțelegere cu administrațiunea liniilor române a căilor ferate L. C. I. aplica de la aceea dată pentru toată distanța de parcurs, atât pe liniile sale proprii cât și pe liniile căilor ferate L. C. I. tariful său special pe distanța, în cât pentru cele 308 kilm. care despart Botoșani de Galați, producătorul său comerciantul nu va avea de plătit de cât 110 fr. 40 bani ceea ce revine la 3,000 bani tona kilometrică, adică o economie de 47 fr. 40 bani de vagon sau în alte cuvinte o scădere de 29,90 0/0.

Nu am avea de cât a da deplina noastră aprobare măsurii inaugurată de d. ministru prin publicațiunea de care ne ocupăm, dacă d.-sa n'ar fi permis direcțiunii generale C. F. R. să ia o măsură cu totul arbitrară, care n'are nici o rațiune de a fi, căci nu reprezintă nici un serviciu făcut de o natură deosebită de serviciul transportului.

Iată în ce mod publicațiunea relativă la transportul cerealelor în traficul comun indigen se termină:

«La taxele de transporturi care se vor expedia pe liniile de joncțiune a C. F. R. se vor plăti taxele de joncțiune respective.»

Ce mai însemnează astăzi încă expresiunile de linii de joncțiune și ca consecință naturală de taxele de joncțiune într'o publicațiune oficială a C. F. R.?

Dupe bunul simț și fără a mai alerga la alte argumente, căi de joncțiune, nu pot exista de cât între două sau mai multe căi ferate cu totul independente una de alta; calea de joncțiune urmează dar a avea o individualitate cu totul independentă de căile pe care le leagă între ele.

Ast-fel avem la Paris calea de joncțiune (chemin de fier de ceinture) care leagă rețelele de căi ferate ce pornesc din acest oraș în diferitele direcțiuni ale Franței. Asemenea înțelegem la Viena calea de joncțiune care leagă Staatsbahn cu Ferdinand Nordbahn, Kaiser Iosefbahn, și alte căi. Nu înțelegem însă o cale care leagă două gări a unei și aceeași rețele cum e de exemplu calea care leagă gara București-Filaret cu gara București-Nord și se denumită calea de joncțiune, căci dacă s'ar admite o asemenea interpretare, toate liniile care leagă diferitele gări a unei rețele de cale ferată, ar fi căi de joncțiune, lucru ce este absurd.

Pentru ce dar direcțiunea generală a C. F. R. pretinde a percepe pentru distanța care este între ambele sale gări aflate în București o taxă care nu este în nici o proporțiune cu serviciul adus publicului?

Administrațiunea C. F. R. supune transporturile de la București-Filaret la gara București-Nord, adică pe o distanță de 7 kilm. la o taxă uniformă de vagon, de 15 fr. ceea ce revine la 21,420 bani tona kilometrică.

Să luăm un exemplu, absurd poate, dar care este în natura lucrurilor:

Un comerciant vrea să transporte un vagon porumb de la stația Băneasa (B-G) la stația Ivesți. Aceste stațiuni sunt stațiuni a C. F. R. între ele este o distanță de 310 kilm. Dupe tariful special, No. I, din Oct. 1885, astăzi în vigoare, acest comerciant trebuie să achite 93 fr. ceea ce face 3.000 bani de tona kilometrică; dar fiind însă ca pentru a merge de la Băneasa (B-G.) la Ivesți trebuie neapărat să treacă prin ambele gări a orașului București, căci ast-fel este construită linia, acest vagon trebuie să mai plătească pe lângă cei 93 fr. datorii pentru un parcurs de 310 kilm. între care sunt cuprinse și cele 7 kilometri, care sunt între ambele gări, încă o supra-taxă de 100 fr. tona-

tal de 108 fr. ceea ce urcă prețul tonei kilometrice pentru întregul parcurs la 3,484 bani, adică cu aproape o jumătate de ban.

Oare cheltuielile de transport pe aceste 7 kilm. sunt ele atât de mari în cât ar legitima acest adaos de 15 fr.? De loc, căci linia numită de joncțiune între ambele gări a orașului București este în aceleași condițiuni de declinitate ca multe altele ale rețelei. Ba din contră ea se află în condițiuni cu mult mai normale de cât de exemplu, liniile Ploiești-Predeal unde avem o declinitate de 22 milimetre pe metru, pe care C. F. R. nu percepe nici o sumă de ban mai mult de tona kilometrică, de cât taxele fixate prin tariful special Numărul 1.

Supra taxa pentru liniile zise de joncțiune nu figurează atât pentru transporturile de făcut între ambele gări a Bucureștilor, cât au fost prevăzute pentru liniile care leagă gările orașelor Galați și Brăila în porturile lor.

Transporturile care sunt nevoite a trece prin ambele gări a Bucureștilor sunt foarte puține la număr; expedițiunile însă cu destinațiune pentru porturile Galați și Brăila, sunt din contra foarte numeroase. A percepe dar 5 fr. de un vagon care este destinat pentru unul din porturile de mai sus este a se crea un venit însemnat, dar ilegitim, căci nu este drept de a percepe pentru un parcurs de 2 kilm. 5 fr. când pentru două sau trei sute de kilometri nu percepi de cât 80 sau 90 fr.

C. F. R. sunt în drept a percepe pentru liniile care conduc din garile Galați și Brăila, aceleași taxe cari le percepe pentru orice kilometru parcurs, nimic mai mult.

Rugăm dar, pe d. ministrul lucrărilor publice, să desființeze taxele pentru zisele linii de joncțiune, care nu există, și care nu au alt rezultat de cât a îngreua transacțiunile asupra cerealelor noastre, transacțiuni care nu sunt atât de strălucite mai ales de când am rupt mai toate relațiunile noastre comerciale.

Intr'un articol viitor ne vom ocupa de taxele pentru transportul călătorilor.

Tomescu.

URMARILE RESBOIULUI VAMAL

Neue Freie Presse ocupându-se de măsurile represive luate de Austria-Ungaria contra României, din cauza relațiunilor politico-economice, zice:

«Comerțul cu România, care deja acum un an începuse a slăbi, și a luat un oare-și care avânt, înaintea rebelului de tarife, pentru a trece succesiv la o completă amorțire. Comercial a aprovizionat România cu bogate cantități de marfuri, ast-fel ca atât drumurile de fer cât și societatea vapoarelor pe Dunăre, n'a mai notat transporturi însemnate pentru România, încă de la începutul lui Iunie. Exportul României, care consta mai cu seamă în produse agricole, a încetat cu totul.»

E întrebarea numai, cum se vor stabili relațiunile de acum înainte și ce drum va lua exportul agricol al României; căci drumul de fier nu îi va mai putea servi, fiindu-i denunțată și convențiunea de tarife. E dar lesne de înțeles că cel mult, drumul pe apă îi va mai putea sluji. Pentru transporturile destinate Germaniei va fi dar chemată în prima linie societatea vapoarelor Danubiene. Aci se naște întrebarea ce precauțiuni vor lua amândouă guvernele în fața acestor eventualități și dacă societatea vapoarelor se va putea opune obiecțiunilor, în privința resboiului vamal, ce amândouă aceste guverne îi vor face. Cu toate ca transporturile românești nu sunt de o așa mare însemnătate pentru societatea vapoarelor Danubiene, totuși fi sunt de un interes oare-care. Speranța principală, ce îi rămâne dar societății vapoarelor pe Dunăre, este

reuşita recoltei din Ungaria şi dezvoltarea transporturilor din Ungaria către Viena şi Regensburg.»

Intru cât această chestiune priveşte interesele Ungariei. «Pester Lloyd», zice, că basat pe informaţiuni temeinice, el poate răspunde la întrebările de la N. F. P.

Guvernul unguresc şi a emis deja de mult părerea, asupra serviciului ce societatea vapoarelor pe Dunăre ar putea da esportului din România şi nici acum nu sunt încă cu totul terminate schimbările de vederi între ministerul de comunicaţie al Ungariei şi ministerul de comerţ al Austriei. Guvernul unguresc şi a dat părerea că atât măsurile represive întreprinse contra României, cât şi denunţarea tarifului convenţional nu vor duce la nici un rezultat, în cas când nu s'ar stavili mijlocirea societăţii vapoarelor în contra transportului de cereale al României. Ministerul de comunicaţie al Ungariei nu se îndoieşte, că şi ministerul de comerţ al Austriei se va pronunţa în acelaşi mod. Asemenea se presupune cu siguranţă că o asociaţiune atât de bine-vezută şi stimată ca Societatea Vapoarelor Danubiene nu va nesocoti într'atât datoria sa ca să împedice o acţiune internaţională a întregii monarhii.

Vremurile sunt foarte defavorabile societăţii vapoarelor, dar şi relaţiunile economice ale monarhiei se află în aceleaşi condiţiuni ca şi societatea şi totuşi interesul propriu şi bine înţeles al societăţii Danubiene o va reţine, chiar cu risicul ca interesele să 'fle oare-cum jicnite, d'a face un pas care să slăbească onoarea şi prestigiul monarhiei în Orient.

BULETIN EXTERIOR

Alegerile engleze

Alegerile engleze sunt aproape de sfârşit; mâine ultimele scrutine vor veni să completeze marea act electoral dar, or-care ar fi rezultatul lor, el nu poate să schimbe într'un mod cât de puţin simţitor fisionomia generală a alegerilor. Patru grupuri vor fi reprezentate în Camera comunelor; în cap vin conservatorii (Tories), după dănsii liberalii gladstonieni şi în urmă liberalii unionişti şi irlandezii. Prin urmare s'a schimbat cu totul situaţiunea partidelor în Anglia. Mai înainte erau faţă în faţă numai două partide mari, Whigs şi Tories. Ast-fel rotaţiunea constituţională a partidelor era foarte simplă şi normală. Dacă unul din aceste două partide obţinea majoritatea în alegeri, el venea la putere cu o majoritate compactă şi urma a governa ţara până când o fluctuaţiune puternică a opiniei publice opera o dislocaţiune înscmnată a majorităţii şi o întărire a minorităţii.

Singura osebire în procederea guvernului în faţa rezultatului alegerilor era în alegerea momentului în care cabinetul se retrăgea. În genere retragerea avea loc îndată după ce rezultatul alegerilor era cunoscut, dar s'a întâmplat ca unele cabinete să aştepte con-

vocarea Parlamentului şi să provoace un vot prin care să se stabilească situaţiunea partidelor.

Astă-zi însă mecanismul politic a devenit mai complicat în urma mării corpului electoral şi prin sub divisiunea partidelor.

Pe lângă cele două mari partide s'au format nuanţe intermediare care pot influenţa într'un mod simţitor fluctuaţiunile politice după cum ele se raliază la unul sau la altul din partidele principale. Este mai ales una din aceste nuanţe sau grupuri care în ultimii timp a început a juca un rol însemnat sub direcţiunea unui şef energic şi isteţ. Acest grup este acela al irlandzilor; el a luat numele şefului său şi astă-zi este cunoscut sub numele de *grup parnelist*. Să ştie că chestiunea autonomiei Irlandei este una din cele mai însemnate din toate acele care s'au înfăşurat în istoria contemporană a Angliei. Ea cuprinde într'ansa chestiuni sociale, politice, agrare şi chiar religioase care pasionează în gradul cel mai mare poporul. Sunt în joc interesele cele mai mari ale unor clase întregi, este în joc, în fine unitate regalului britanic. Parnel a profitat de această chestiune, ca să 'şi facă o popularitate imensă în Irlanda; El a format un partid putinte, admirabil organizat şi disciplinat, având ramificaţii puternice peste Ocean, dispunând de însemnate mijloace băneşti; El dispune de membrii partidului ca un şef suprem şi nu dă înapoi înaintea or-cărui mijloc de agitaţie pentru a face să reuşească ideile ce sunt înscrise pe drapelul său. Rezultatul acestei organizaţii a fost d'a da grupului parnelist o mare înflorire în Cameră.

Osebirea între ambele partide cele mari fiind în tot-d'auna numai de câte-va voturi, parneliştii aveau adese-ori ocaşiunea ca prin intervenirea lor în favoarea uneia din partide să facă ca cumpăna să se plece, în partea unde ei mergeau.

Ast-fel ei s'au făcut necesari şi temuţi în Parlament şi partidele au fost silit să conţeze cu dănsii şi să consimţă la concesii însemnate în favoarea ideilor particulariste irlandeze.

Gladstone mai ales a crezut că partidul liberal era chemat a lua iniţiativa unei soluţiuni a chestiunii irlandeze şi a avut curajul d'a primi alianţa parneliştilor şi d'a propune un bil care lua ca bază principiile lui *home-rule*.

Rezultatul acestei politice cutezătoare a fost d'a provoca o divisiune în partidul liberal. Gladstone a fost părăsit de o parte a amicilor săi politici şi bilul său irlandez a fost respins de Parlament. Gladstone a făcut un nou apel la ţară şi o mare majoritate s'a pronunţat contra lui. Nu 'i rămânea dar de cât să se retragă.

Opinunea publică engleză este contra unei transacţiuni cu Irlanda. Dar cu această chestiune în sine este oare rezolvată? Negreşit că nu! Luptele interne vor continua încă cu mai mare asprime. Parneliştii vor provoca agitaţiuni teribile, crimele agrare se vor înmulţi. Chiar în Parlament nici unul din cele două mari partide politice

nu va putea să se bucure de majoritate constantă.

Este dar înverdat că situaţiunea internă a Angliei va fi încă mult timp supusă la greutăţi mari. Urmarea acestor stări de lucruri va fi de sigur d'a paraliza acţiunea politicii engleze în afară.

CRONICA DECORAŢIILE

I.

De la cap până la picioare,
Pe spete, sub şchioare,
Pe-or ce uliţe apuci,
Întâlneşti oameni cu cruci,
Steaua, Bene-Merenti,
Cu panglici tutti-fructi.
— Ce-ai pe haine? — Sunt pătaţi?
— Ba nu zău; sunt decoraţi!

II.

Nea Costache 'i cofetar,
Vinde prăjituri, zahar,
Dar fiind că 'i alegător,
L'a făcut şi Comandor!
La gât poartă o baclava
De argint sau mucava!

III.

S'a dus naibii boeria,
Serdaria, Cluceria.
Numai sunt Pitari, Vistieri,
Avem însă Cavaleri,
Comandori şi Marc-Crucii,
Cu şorţ, scufă şi papuci!

IV.

Ca să mergă omu'n raid,
De-a fost panglicar şi craiu,
De-a jucat maca şi stos,
Face alt-fel ca Hristos:
El purta crucea în spinare,
Noi pe piept şi în bozunare!

V.

De la cap până la picioare
Pe spete, sub şchioare,
Pe-or ce uliţe apuci
Întâlneşti oameni cu cruci,
Steaua, Bene-Merenti
Cu panglici tutti-fructi.
— Ce-ai pe haine? Sunt pătaţi?
— Ba nu zău; sunt decoraţi!

Max.

INFORMAŢIUNI

În consiliul de miniştri care s'a ţinut astă-zi, d. Sturza a dat cont de negocierile care au avut loc la Constantinopol pentru încheierea unei convenţiuni comerciale. Cu toate ostentivităţile ce s'a dat iscusitului nostru diplomat şi cu toate relaţiunile înalte pe care d-sa pretinde că le are în Sтамбул, n'a reuşit a conchide nimic definitiv. Influenţa reş-voitoare a Austro-Ungariei a nimicuit toate sforţările d-lui Sturza. Aşa dar d-sa

s'a întors cu un mare cordon şi cu o mică isbândă.

D. N. Manolescu, primarul capitalei, a obţinut un concediu.

D. Cerkez, este însărcinat a 'l înlocui.

D. Solomon Halfon fiind condamnat acum doi ani la două zile închisoare şi zece lei amendă, fiind că nu îngrădise un teren al său ce 'l are la sfîntu Gheorghie, a fost învitat eri a se prezenta la biuroul prefectului de poliţie.

D. Moruzi, îi puse în vedere condamnarea sa de acum doi ani, care astă-zi e prescriasă, şi îl rugă să treacă într'o oada alături unde să aştepte pe procuror. Peste câte-va minute veni d. Al. Lahovary, directorul prefecturii şi pe urmă d. S. Halfon fu condus la închisoare. Sentinela neavând baioneta la puşcă, primi ordin să pue baioneta şi ast-fel d. Halfon fu condus la arest între baionete.

Dupe vre-o două ore d. Moruzi veni şi dete ordin să se dea drumu.

Punem întrebarea: Cum se aplică o pedeapsă care e desfiinţată prin prescripţiune? Şi dacă pedeapsa e dreaptă de ce i s'a dat drumul d-lui Halfon după ce s'a dat ordin de a-l aresta.

E. S. Ahmed-Zia-Bey, ministrul Turciei, va petrece timpul verii la Sinaia.

Independenţa Română, anunţase că d. Stefan Belu, este şeful poliţiei secrete din capitală.

Allam că d. Belu, se întâlneşte cu agenţii săi printre care sunt şi femeii într'un local din Strada Berzii.

Suntem în poziţiune d'a şti zice *Românul* că societatea Goetz a solicitat de la guvern dreptul de transit pentru produsele pădurilor sale din Bucovina, produse destinate a fi esportate.

Credeam a şti că guvernul e dispus a permite acest transit cu condiţiune ca taxa prevăzută de tariful autonom să fie depusă la punctul de intrare, că un agent vamal să însoţească pluta sau plutele de la intrarea în ţară până la punctul de eşire şi, în sfîrşit, ca taxele percepute la intrare să nu se restituie de cât după ce se va dovedi că acele produse au fost esportate.

Chestiunea, după cât ni se afirmă, a fost supusă consiliului de miniştri în şedinţa lui de a seară.

Ancheta orânduită de administraţiunea comunală în privinţa abuzurilor ce s'a pretins, că au fost făcute de unii impiegaţi pe la barieră 'şi-a terminat lucrarea.

Unele din denunţările făcute se pretind că s'au găsit întemeiate. Într'una din cele mai apropiate şedinţe ale consiliului comunal, această chestiune a fi dezbătută.

DEPESE „HAVAS“

Costantinopol, 13 Iulie. — Demobilizarea trupelor turceşti este reală; toţi şefii corpurilor de armăe au primit eri ordine telegrafice de a merge. Poarta n'a făcut încă nimic în privinţa Batumului.

Cele trei torpilieri ruseşti au primit autorisarea, în mod excepţional de a străbate Bosforul.

Paris, 15 Iulie. — Accidentele provocate de serbarea de la 14 Iulie au fost mai puţin numeroase ca în anii precedenţi.

Biserica de la Iory a fost în parte incendiată de lampioni.

Londra, 15 Iulie. Se asigură acum că d. Gladstone 'şi va da demisia înainte de întrunirea parlamentului.

Lordul Salisbury ar fi chemat să formeze noul cabinet.

Viena, 15 Iulie. — Se comunică din Belgrad, către *Notia Presă Liberă* că s'a fi întâmplat nişte scene tumultuoase în faţa palatului Sucepinei în momentul alegerii preşedintelui provisoriu. Aceste scene ar fi fost provocate de atitudinea gendarmilor cari opreau trecerea unor deputaţi ai opoziţiei, sub pretext că nu aveau dreptul de a intra. Opoziţia s'a hotărât a nu veni la cameră, până ce această afacere nu va fi terminată.

D. Garaşanin a ordonat o anchetă. Redactorul ziarului Novi Belgradski Dnevnik şi corespondentul acestui ziar la Niş au fost expulsaţi.

PALMUIREA

UNUI

CORESPONDENTE COLECTIVIST

D. Nicu Vlaicu, ne trimete scrisoarea următoare:

Domnule Redactor,

V'am scris în precedenta mea epistolă deschisă, despre minciunile colectivizatorilor în privinţa întrunirii opoziţiei în Galaţi şi despre insultele ce acel ziar şi corespondentul său gălăţean ne adresează nouă celor ce am participat la întrunire şi banchet. Am declarat de minciunoase, calomniatoare şi insultatoare zisele articole şi corespondenţele din *Vointa Nationala*, iar pe informatorul *Vointei*, care n'a avut curajul a se iscali, l'am calificat de un miserabil şi las, şi am declarat că atunci când voi afla cine e, să fiesigur călecştiunea pe care îl voi da, va fi precum merită o canalie de atare speţă. De asemenea şi ziarul *Vointa Nationala*, care a dat loc chiar în primul Bucureşti, unor asemenea infame corespondente, de nu va arăta cine e autorul şi va lua asupraşi răspunderea şi atunci să primească aceleaşi epite, pe care le-am dat ticălosului său informator.

Deci, ca om de onoare am adăstat 48 ore, atât pe corespondentele *Vointei* cât şi pe un redactor răspunzător al menţionatului ziar, a trimite marturii şi a se înţelege cu al mei, pe cari 'i designasem deja. Treacănd termenul prescriş de 48 ore, am

FOIŢA ZIARULUI «EPPCA»

(2)

ARMATA CRIMEI

PROLOG

SILUETA UNUI SPANZURAT

I.

Misterele unei Cine

Cu un ton mândru, dar zămbind spre a 'i face mai blând. Laura răspunde: — Întrebarea nu 'i politicoasă. Am consimţit pentru că n'aveam alt-ceva de făcut, pentru că eram curioasă să ved, să judec despre cea ce 'mi spuseşi de lumea asta.

Christian îi zise cu o mişcare de nerăbdare:

— Ast-fel sunt pentru d-ta un or-şicare?

— Ba nu tocmai, răspunde Laura cu un ton despreţuitor şi făcându-'şi uşor venit cu evantaiul; nu simt nimic pentru d-ta.... D-ta nu mă cunoşti; eu te cunosc.

— Mă cunoşti? Zise Christian cu îngrijire şi încreţind puţin din sprîncene.

Apoi se plecă spre dânsa, cercetând-o cu privirea, dar convorbirea lor fu întreruptă de o groaznică cacofonie.

Loviau în piano, în mese, în pahare şi strigau:

— Destul, destul... amoretelor!
— Convorbirile particulare sunt oprite!...

O copilă încântătoare a cărui nume era Georgina, şi care purta un costum foarte nostim de fantesie, care n'o despoia mai mult de cât unul de bae, prăpădită şi însetată de căldură, se aşezase la masă şi bătând cu pumnisorii în ea, striga:

— De bătut!... de bătut!
— Iată d-şoară!

Niminea nu se mai ocupa de Christian şi de tovarăşa lui, şi danţul şi cântecelele refrepeară.

Georgina zicea:

— Ca să crape aşa de ris s'a îmbrăcat în Nebunie... de bătut, Benoit!

Băiatul aducea tava: când ajunse în faţa Georginei se plecă spre dânsa şi îi zise încet, pârînteşte:

— D-şoara se 'mi dea voie să 'ispuncă pentru binele d-sale ar trebui să toarne şi puţină apă.

Privirea uimită a frumoasei strengării fu de ajuns pentru a pune pe fugă pe băiat. Ea nu se necăji şi umplându-'şi ochii paharul cu vin scînteitor îl bătut încetul cu încetul.

În vremea cea Christian zicea încântătoarei tinere fete costumate în Nebunie:

— Ştii că eşti cea întâi femeie care 'mi-a zis: «Nici-odată»:

— Adevărat!... şi crezi că nu-'i serios?

Tînărul o privi drept în ochi şi îi zise:

— Mă vei iubi.

De nu ar fi fost amândoi frumoşi, ar fi fost ceva de ris, dar aşa era din contră ceva foarte plăcut; de sigur frumoşele tinere fete nu putea găsi un echivalent mai potrivit. Dar lăsând să cadă asupra lui Christian o privire tristă, şi cu buzele puţin cam încreţite de amărăciune, Luara îi răspunde fără a se necăji.

— Nu vreau să te cred nătară; mai bine 'i voi spune: eşti un nebun!

Urmă o tăcere de câte-va minute în timpul careia Christian observă că toţi comeseii părăsise pianul şi spusese să se pue pe masa un postav verde. Jucău bacara, dar numai pe o parte a mesei; pe cea-l-altă călă-va flamlnzi printre care d-nele Georgina şi Niceta refrepeară cina.

În timpul acesta Christian, după ce observase pe Laura câte-va minute, îi luase mâna.

Ea ridică îndată capul, frumoasele sale sprânceni erau încreţite şi privirea ei cea limpede ţinti pe cea a lui Christian nelndemânându-l îndestul pentru a 'i face să îngămeze:

— D-şoara Laura... 'mi place jocul, o ştii.

— Ei sufletul d-tale.

— Ascultă atunci! mă prind că mă iubeşti.

Ea îl opri punând repede vărful degetelor sale îmănuşate pe buzele lui, ca

şi cum 'ar fi fost teamă de prinsoare, zicând:

Nu te prinde... iubesc pe cine mă iubeşte! D-ta nu mă vei iubi nici odată.

Fruntea tînărului se încreţi puţin spre a o întreba:

— Ce spui?

Tînăra femeie răspunde holărit:

— Ştiu că iubeşti pe cine-va....

Nu rde, ştiu că iubeşti... că iubeşti pe o femeie din lumea mare.

Christian, aruncând iute o privire în jurul lui ca să se asigure că nimenea nu putea să 'l audă, zise cu un ton rugător:

— Nu sfîrşi... tac!... nu-'i adevărat....

Cea ce crezi nu e aşa. Pe d-ta te voi iubi....

— Să poate, zise Laura dînd din umere cu dispreţ.

— Şi mă vei iubi...

— Cu atât mai rău pentru d-ta....

Cine mă iubeşte moare.

Aste din urmă cuvinte fură zise cu o voce slabă, şi încă odată, tînăra femeie plecă capul şi deveni iar posomortă.

Urmă o nouă tăcere după care Christian reluă cu blîndeţe:

— 'Mi-ai zis odinioară că mă cunoşteai.

— Adevărat....

— Mă cunoşti din astă seară.... de oare ce nu mai primii la d-ta.

— D-na Lévy, care te a îndreptat la mine, 'mi-a dat destule informaţiuni despre d-ta.

— D-na Lévy, exclamă Christian. Crezi cum-va ce 'i-a spus acea femeie?... Poate am fost silit să 'i vorbesc ast-fel.

Laura ridică capul, privi pe tînăr şi zise:

— Nu.... D-ta caţi să mă înşeli acuma.

De acea, voesc să 'i vorbesc şi eu sincer. D-na Lévy te a trimes la mine, zicându-mi că pot să 'i fac o mare îndatorire.

Sunt deplin convinsă că nu 'i trecu prin minte ca 'i-aş putea place, ea ştie c'am iubit.... ştie că nu sunt o femeie de aceea care să dau aşa. Ştie în sfîrşit în ce stare mă găsesc acuma.

Christian o asculta cam tulburat prin ceea ce auzia, mai cu seamă când ea adăugă:

— D-na Lévy 'i-a spus în ce situaţie mă aflu? Nu? Atunci, 'i voi arăta-o eu în câte-va cuvinte.... Minţeam când 'i spuneam că nu iubesc pe nime.

Vai! da, iubesc, şi nu mai trebuie, nu mai vreau să vîd pe acel care 'mi este scump... Pentru asta ai fi putut să vii de zece ori la mine fără a mă găsi nici-odată; hotărâtă a nu mai vedea pe cel pe care 'i iubiam, am închis uşa tuturor.

(Va urma).

PUBLICITATEA
ZIARULUI „EPOCA”
Tiragiu 5.000 de fol
ANUNCIURI SI RECLAME
Anunciuri pe pagina IV, linia 30 bani
Anunciuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

văzut cum că nici unul n'a avut curajul a se da la lumină.

Prin acestea adversarii noștri au probat că pe lângă rea credință sunt și misei, ne având curajul opiniei lor.

Ce se întâmplă însă? Eri Mercuri 2 Iulie, la orele 11 1/2 a. m. pe când me aflam la o masă, din cofetaria „universel”, cu peste 14 persoane, amici, persoane de distincție din orșul nostru un individ străin de ne am și până mai deunăzi chiar de drepturi cetățenești, un „linge-talger” al puterincilor zilei, care e desprețuit de întreaga societate Galațeană, pentru purtarea lui malonestă, făcându-l și lingușitoare, a avut curajul a declara: cum că dînsul este autorul și ia răspundere celor publicate în Voieva Natională.

L'am somat în dată a o zice pentru a 2 oară în sala celor prezenți, și dînsul a replicat, cum că el este. Atunci i-am spusă: dacă ești d-ta, nu meriți alt-ce-va de cât cea ce meriți a canalie; aplicându-i două palme pe nerușinații săi obraji.

Am crezut apoi că în el există o știință de demnitate și am declarat că îl aștept 24 ore pentru satisfacerea onoarei sale, dacă are. Până azi, trecând termenul, n'a avut curajul a-mi cere nici o socoteală. Deci, rămîne acest colectivizat pămînt și printr'însul este pămîntul întreaga colectivitate din Galați.

Iar ca opiniunea publică să știe cine este acest laș, spun că se numește Alexandru Radu (sau după adevărata sa familie Al. Hossu nemes-unguresc, cum singur a marturisit). Și se vede că este el autorul calomniilor grețoase din Voieva Natională, pentru că în urma acestor articole, guvernământul l-a grațificat cu postul de director al școlii comerciale (Galați), de și este d'abea de un an numit ca profesor de limba germană la această școală.

Datoria mea ca om de onoare m'am împlinit-o. De mai voiesc colectivității o a doua lecțiune, m'eu pun la dispoziția lor ori când, asigurându-le că va fi ceva mai simțitoare.

Galați, Joi 3 Iulie, 1891

Nicu N. Vlădu,

TELEGRAMS DIN STREINATATE

Paris, 14 Iulie. — *Intre acei, cărora li s'a acordat astăzi, cu ocaziunea sărbătorilor naționale, decorația legiunii de onoare, se află și directorul de la „Independance Belge”, d. Berardi, care a fost numit ofițer, și administratorul agenției Havas, d. Houssaye; precum și alți patru publiciști, cărora s'a acordat crucea de cavaler al legiunii de onoare.*

Paris, 14 Iulie. — *Cu toate că zările reacționare se ostenește îndestul pentru a face din espulsarea Ducelui d'Aumale o cestiune însemnată, totuși publicului a rămas cu totul indiferent. Se zice că Ducele d'Aumale s'ar fi decis a se înfățișa la defilarea de astăzi în uniforma de general, pentru a provoca astfel un Pronunciament.*

Lucrul însă fiind prea aventurtec pentru caracterul ducelui nu i se dă nici o crezare.

Canonade vestes începerea serbării naționale, dar plouând și fiind vremea cam friguroasă, circulația pe stradă e foarte restrânsă. La orele 9 vor defila Batalioanele școlastice, la ora 1 se vor da reprezentații gratuite la toate teatrele și circuri. Toate Vocaturile publice sunt decorate și seara va fi o iluminare bengală. Cea mai însemnată va fi însă defilarea de orele 4, pentru care s'a făcut ovațiuni spre a se face trupelor, întoarse din Tonking. Vor lua parte la această defilare 15,000 oameni din infanterie, 3,000 cavalerie și 18 baterii cu 111 tunuri.

Paris, 14 Iulie. — *Batalioanele școlastice au defilat în fața unui general, a mai multor ofițeri precum și în prezența președintelui Camerei.*

Cu toate că ploua un public numeros a ocupat locul din fața ospelului comunal, unde s'a făcut defilarea.

Copii defilați veseli și publicul, care i încurajă prin aplauze, la trecerea stegutului au strigat: Să trăiască republica.

Londra, 14 Iulie. — *Din isvor foarte sigur aflăm că Lordul Rosebery n'a dat încă nici un răspuns formal și motivat la nota rusească; și c'a mulțumim numai să certifice primirea și să discute cu ambasadorul Rusiei, d. Staut, despre această cestiune. Răspunsul adevărat se va da abia după terminarea alegerilor.*

Londra, 14 Iulie. — *(Știrea „Presei”) Sâmbătă va fi un consiliu de miniștri după care Gladstone va demisiona. După consiliul lui Hartington, d. Salisbury va fi însărcinat cu formarea Cabinetului.*

Tînta nu e un ministeriu de coaliție dar totuși Unioniștii vor da sprijinul lor guvernului lui Salisbury, atîta timp, cît d. Hartington va fi consultat la toate cestiunile importante.

Belgrad, 14 Iulie. — *(Știrea „Corespondenții Politice”) E posibil ca comisiunea verificatorie, care numără și 9 membri din partida progresistă, să anuleze vr'o douăzeci de alegeri, la cari s'au întrebunțat măsuri ilegale și posesorii cărora nici certificatul alegerii formal legalizat, n'au avut. Cu toate că opozițiunea vrea să intimideze oareșt-cum pe majoritatea cum că se va retrage din S'upsșina, totuși aceasta nu va reține pe majoritatea d'a se confirma legii și d'a dovedi, cît de greu e d'a menține demnitatea regimului parlamentar sub actuala constituțiune.*

Paris, 14 Iulie. — *Decretul de espulsare a fost astăzi notificat Ducelui d'Aumale, fără nici un incident. Ducele va pleca mâine dimineața la Engli-tera.*

Belgrad, 14 Iulie. — *Excepțiune făcînd de trei alegeri de Scupcină, toate*

cele alte alegeri au fost contestate, unele de reclamațiunile Opozițiunii și altele de autoritățile polițienești. Din astă cauză Comisiunea verificatorie va trebui să lucreze cel puțin trei patru zile.

Redactorul ziarului „Novi Beogradski Dnevnik” și corespondentul lui de la Nisch au fost espulsați.

FELURIMI

Un asasin nebun. — *Zilele trecute s'a prezentat înaintea oficiului comunal din Orbanje, oraș în Slavonia, un d. Milos Forescovic, spunînd cum că în noaptea trecută a omorât într'o pădure nu departe de oraș pe un tînăr voiajor. Cu toate că nu s'a dat crezare acestei afirmări totuși s'a ordonat o anchetă. Și cari fu mirare când la locul indicat s'agăsit chiar cadavrul unui voiajor din Agram. după cum se constată din pașaportul găsit asupra lui. Miloș a fost dus înaintea justiției, dar vîzînd purtarea lui, magistrații au început a se îndoi de întregimea mișii sale. S'a constituit o comisiune medicală care a constatat că Miloș Forescovic suferea de multe de o alienațiune mintală supranumită, *Paranoia*, care constă în manie de a-și închipui și d'a se crede urmărit: astfel că însă acum că-i va an el a vrut să-și omoare nevastă sub pretext că aceasta umblă să-l otrăvească.*

Miloș Forescovic a fost un meșteșugar silit și bine văzut dar începînd a fi merge rîu a fost silit să-și vînză casa din astă cauză el se crede urmărit de toți oamenii, ba chiar și de frații și soția sa. El s'a decis deja de călă-va ori a se strangula dar a fost împedat și ca să-și poată curma viața, el a omorât pe sus-zisul voiajor crezînd că justiția îl va condamna la moarte.

Dar nici de astă dată nu și-a ajuns scopul, căci s'a constatat că ura d'atrăi îl a condus la savârșirea acestei crime și deci va fi internat într'un ospiciu de alienați.

Nevasta lui Gladstone în lupta electorală. — *Ziarele engleze spun că d-na Gladstone nevasta primului ministru, a asistat Vinerea trecută la un meeting electoral la Londra și în numele barbatului ei a rugat pe cei prezenți să nu asculte, în chestia irlandeză, de cât sfaturilor onoarei și ale curajului.*

Moartea unui arestat. — *Vineri s'a întâmplat la arestul preventiv al județului Botoșani un accident nenorocit care a costat viața unui om. Inculpatul Ștefan Condru, după ce se întorsese de la tribunal, unde fusese condamnat la una lună închisoare pentru un furt de la „Hotel de France” unde servise, fu pus de directorul arestului să stropască terasa de la casele ce servesc de arest și dispunînd tot odată ca un soldat să-l vegheze, acesta puse mîna pe armă care avînd coșul rădăcit luă foc și glonte intrînd pe sub urechia stîngă trecu prin toată baza craniului eșînd pe dedesuptul urechii drepte*

provocînd moartea instantanee a nenorocitului.

Cauza acestui accident în mare parte se datorește faptului că armele se încredințază în mîna unor recruți nedeprinși încă cu mînuirea armelor.

Consumațiunea berii în Europa. — *În toată Europa sunt 61,732 berării, producțiunea totală a berii e de 130 milioane hectolitri.*

În Anglia sunt 27 mii berării, 26 mii, în Franța în Austria 2500, în Belgia 1500, în Italia 572.

Cele 130 milioane hectolitri conrăspund cu 52 miliarde de bock !... cart, vîndute cu 30 bani una, ar reprezenta un miliard cincî sute șasezeci milioane franci.

STIRI MARUNTE

Din cauza ploilor, apa Bahliului venind mare, mai multe strade din Iași au fost inundate. Nenorocirile sunt mari.

Linia ferată dintre Tîrgu-Ocna și Adjud s'a întrerupt din cauza ploilor.

Podul peste Olit din dreptul Slatinei pe soseaua națională a fost luat de apă. Comunicația este întreruptă.

Mersul trenurilor continuă a fi neregulat; astfel trenul de Verciorova a sosit în București cu o întârziere de un ceas.

Secretarul ministerului de finanțe, d. T. Brătianu plecînd în concediu, directorul tutunurilor îi va ține locul.

Aseară în consiliul de miniștri s'a hotărît să se trimită ajutoare inundațiilor de la Iași.

Aflăm că vaccinul de anul acesta a dat prin unele locuri rezultate regretabile nefiind bun și dînd naștere la boale transmissibile prin altoire.

Atragem atențiunea consiliului sanitar pentru a lua măsuri de urgență, ca răul să nu ia proporțiuni mai întinse.

D. Obedeanu, prefectul de Ilfov a plecat la Ottenita în inspecție.

D. General Pilat, a plecat la Botoșani.

În Grădina Văraru, s'a găsit cadavrul unei femei, care s'a transportat la Spitalul Brăncovenesc, spre a se constata moartea. O anchetă a fost ordonată.

D. G. Vernescu, a prezentat primării capitalei spre aprobare planul construcțiunii ce va face pe locul din calea Victoriei fostul ministeru de Resbel.

Acest plan, unul din cele mai frumoase, făcut de unul din eminenții arhitecți din Paris, s'a aprobat.

ULTIME INFORMATII

Se vorbește mult în sferele oficiale de o remaniere în compunerea ministerului. Se pun înaintea mai multe combinațiuni; între altele se vorbește de intrarea d-lui Niculae Crețulescu la ministerul de externe. Dacă acest s'von se va adevăra, aceasta ar însemna o schimbare radicală în direcțiunea politicei noastre externe.

D. Ion Brătianu a avut ieri două întrevederi cu d. Dm. Pruncu. Suntem pozitiv informați că s'a oferit prefectura poliției d-lui Pruncu.

Nu știm ce a răspuns d. Pruncu, dar un lucru sigur e că se caută un succesor d-lui Moruzi. Chiar eri d. Moruzi ducîndu-se la d. Brătianu președintele Consiliului la muștră în mod foarte aspru pentru diferite cestiuni de serviciu.

D. Dim. Sturza a plecat la Sinaia ca să dea seamă Regelui de misiunea sa la Constantinopol

O parte din Ofițeri de Geniu care lucrează la linia ferată Costești-Turnu-Măgurele, vor fi schimbați și înlocuiți cu alții cari n'au luat încă parte la aceste lucrări.

Sir Witte ministrul englez pe lângă guvernul român se va întoarce în curînd la postul său, din cauza evenimentelor ce se pot produce într'un timp apropiat în Orient.

Aflăm cu părere de rău că principele Al. Strybey, este bolnav la Carlsbad și că flica sa a plecat pentru a îngriji de tatăl său.

Alegerile comunale preocupă serios pe colectivități. D. Brătianu, s'a întreținut ieri timp îndelungat cu d. Moruzi și cu d. Manolescu, noul primar, în privința aceasta.

Regulamentul pentru aplicarea li-gei privitoare la reducerea transportului pentru călătorii la stațiunile de băi din țară e un adevărat program de încurcături și dilicultăți.

Suntem convinși că vizitatorii vor preferi să plătească prețul integral de cât să se supuie la acele formalități miticoase, cari n'au descop numai controlul dar și regulamntarea în unele cazuri a vieții călătorilor, cum e d. e. art. 8.

Pe lângă aceasta se face favoriri pentru unele localități în defavoarea altora de și legea e generală și nu prevede excepțiuni.

Încă un regulament, care deslin-tează legea și atîta tot.

NICOCIDE

Contra-otrava tutunului a fost descoperită de medicul american și a luat numele de **Nicocide**. Sub formă de pastile fumătorilor gâsește o delicioasă turbină, care îndată produce o răcoare a respirațiunii și care în același timp ușurează bronșitele, distrugînd efectele periculoase ale tutunului.

Este suficient d'a lua o probă după fice care țigăre.

Se trimite prin poște contra unul leu în timbre.

A se adresa la **l'Entrepôt Pharmaceutique** grande de Galați 35 Constantinople.

DOCTORU LEONTE

S'A MUTAT

No 12 bis, Calea Plevnei No. 12 bis peste drum de vechea locuinta

FOIȚA ZIARULUI „EPOCA”

41

FORTUNE DU BOISBOBEY

VÊLUL ALBASTRU

(Urmare)

Când văzu soarta ce l'asteaptă, Fabreguette nu se dîndădîndu dar avu un violent acces de manie contra lui însuși. El blestema încrederea ce o avu în el, orbirea lui și el se muștră amar că s'a aruncat în această cursă în loc de a sta numai de conversație la pragul porței. Cincî minute l'ar fi fost destul pentru a se convinge despre acesteși asadini.

Când se mai liniștea el se întreba cum acest complice al așa-zisului marchiz a putut ghici că un uvrier ce caută de lucru le este un dușman. Fabreguette nu și aducea aminte că ar fi văzut vre-o dată figura bestială a acestuia om și nu și esplica de loc cum i s'a putut întinde această cursă. Acel care l'a preparat o știa dar că el va veni? El îl cunoștea dar? Și dacă îl cunoștea cum a putut prevedea că el se va prezenta precis în acea zi la poarta casei din strada Marbeuf? Toate acestea erau neînțelese și pictorul sforțându-se de a reflecta, sfârși prin a și pere frul ideilor sale. Faptele col-

coteau în capul său și l'era frică că va deveni nebun.

În astă situațiune se găsea când un șgomot sec îl atrase atențiunea. Îndată o rază de lumină patruse în temnița sa. Ișbit de această repede trecere de la întuneric la lumină el își închise ochii la început, pe cari îi deschise în urmă și prin deschizătura patrată făcută în zid văzu figura idioată a bătrînelului care dejunase la o masă vecină cu a lui în restaurantul de pe bulevardul Saint-Michel.

Acest odios individ îl privea pe d'asupra ochelariilor săi albaștri și rânjea. El ținea în mână feșnicul de argint pe care puțin înainte îl ținea întendentul și îl ținea așa de bine încât îi lumina toată fisionomia sa sârbăcită.

Fabreguette credea că visează și se sgudui pentru a se deștepta. Vocea bătrînelului însă îi readuse îndată sentimentul realității.

— Ei bine băte, zise această voce șgărietoare, tu voiai să mă închizi și acum tu ești închis. Iacă cît prețuiește de a spiona. Te ai apucat să lupți contra unuia mai forte de cât tine și iacă-te prins. A! A! Incepi acum să înțelegi că eu îți schimb fisionomia dupe voce, dar e prea târziu. Ar fi trebuit să mă recunoști când îți-am deschis poarta. Atunci ai fi putut scăpa.

— Atunci d-v sunteți care.....

— Eu sunt care am stat nu departe de tine și de amicul tău la birtul unde ați mîncat. V'am urmărit din strada Cassette și la restaurant eu am auzit

tot ce ați vorbit pentru că eu sunt tot atât de surd ca și tine. E uă vechia înșelătorie, dar ea reușește tot d'aura, când știe cine-va să se prefacă. Probă despre aceasta e că d-v. nu v'ați jînat pentru a vorbi înaintea mea despre micile voastre afaceri. Când am știut unde ai să mergi dupe eșirea din birt, eu m'am strecurat fără tobe și trîmbițe, am luat o trîsură și am ajuns aci cu trei sferturi de ceas înaintea ta. Am avut tot timpul de a mă costuma în fecior și dacă mă vezi acum îmbrăcat în bătrîn sărac este că eu am voit ați arăta că tu ești un imbecil.

Îți vine să răzi nu e așa!
Fabreguette n'avea de loc poftă de răs. El ar fi voit să sară la gâtul acestui mizerabil, dar numai să fi întins mîna și pungașul avea tot timpul de a scăpa de ori-ce atac.

— Bun! zise prisionierul străns de gât de mînie, eu m'am lăsat a fi închis și vad foarte bine ca nu voi uita peșea eși de aici dacă nu mă veți scoate. Dar nu înțeleg de loc ce aveți să faceți cu mine.

— Ce, te mai faci că nu știi?
— Nu știu de loc, probă că te întreb.
— Ești în cursă și eu aci voi să te las.
— Până voi muri de foame.
— Pe onoarea mea da. Și nu cred că va trece mult până atunci..... numai dacă tu vei fi luat de ale mîncării cu tine.

— Ce aveți să câștigați din moartea mea?

— Mai întîiu voi avea plăcerea că

mă vîd scapat de un spion. Și pe urmă tu faci parte dintr'o bandă pe care îmi propun a o estermina până în cele din urmă cu singurul scop de a l'impedica să și mai vîre nasul în afacerile noastre.

— Nu înțeleg nimic din cele ce mi spunefi murmură Fabreguette.

— Nu mai face pe prostul. Tu știi foarte bine de ce e vorba. Tu și cei lalți idioți v'ați pus în cap de a supăra pe omul care nu se ocupă de voi și care nici nu știe dacă voi existați. Voi v'ați propus ca cu ori-ce preț să l'trimeteți la ghilotin, el prin urmare are tot dreptul a se apăra și v'ă va costa scump ca l'ați atacat.

De altminteri depinde de tine de a eși din această ambara în care atât de prosteste ai intrat.

— Îmi propui vr'un tîrg?

— Nu sunt autorizat, dar m'ăș lua asupra-mi de a țî da drumul dacă....

— Ce trebuie să fac pentru aceasta?

— O! aproape nimic. Să mă ajuți a pune mîna pe copil.

— Copil? bombăni Fabreguette. Ce copil?

— Încă! încă! strigă suparat bătrînul. Înțelegi odată pentru tot d'aura ca v'ă cunosc pe toți și că cunosc asemenea și proiectele voastre.

Vrei probe. Ascultă ce am să îți spu.

Voi sunteți cincî, între care o femeie. E mai întîiu un om că o prăjină care se întitulează: baron Meriadec. El este care a găsit la baza turnului de la Sud, un mic băiat ce l'a dus la el a casă,

în strada Cassette. Este fice păzitorului turnurilor care s'a refugiat la ești Meriadec, pentru că bătrînul e lată bețiv și-a perdut locul; mai ești tu și calfa aia de doilor care l'a plătit d-juul azi dimineața; în sfârșit mai este un domn care a fost arestat și voiește a și răzbuna pentru cele 24 ore cât a stat în închisoare. P'ă asta l'avem în mână și l'ă va costa mult că v'a întărâtat pe voi contra noastră. Le vor veni rîndul și celor alți..... rîndul tău a venit pentru că ești prins.

Dar nouă ne trebuie copilul.

— Pentru a l'omorâ nu este așa?

— Ce l'ă pasă ție. Nu e al tău. Tu numai îl cunoști și poți a mi l'da.

— Eu! Uită să vede că sunt închis.

— Aceasta nu te-ar împedica de a mi da lamuriri asupra dispozițiunii interioară a casei în care el stă.

— N'o cunosc.

— Aceasta casă se compune din trei apartamente. Este peste puțină ca tu să nu știi în care din cele trei se culcă copilul.

— Și dacă l'ăș spune voi v'ă veți duce să l'furați noaptea?

— Poate; dar aș vrea să întrebunțez un procedeu mai puțin violent. Tu ai putea, de exemplu, să scrii lui Meriadec ca l'ăștepti aci cu copilul.

— Crezi oare că el ar veni?

— Da, dacă tu îi vei scri că ai găsit pe omul ce el l'caută și că poți a l'arata copilului pentru a vedea dacă îl recunoaște.

(Va urma)

